

Uchwała nr 213/2005
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu
z 21 grudnia 2005 roku

w sprawie stwierdzenia nieważności części uchwały nr XLV/329/05
Rady Miejskiej w Oławie z dnia 28 listopada 2005 roku w sprawie ustalenia
stawki podatku od posiadania psów na terenie miasta Oława, terminu
płatności oraz sposobu jego poboru w 2006 roku

Na podstawie art.18 ust.1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 55 poz.577 ze zm.) oraz art.91 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2001 roku Nr 142, poz.1591 ze zm.), Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu uchwala, co następuje:

§ 1.

Stwierdza się nieważność § 2 pkt 1 i 2 oraz § 5 uchwały nr XLV/329/05 Rady Miejskiej w Oławie z dnia 28 listopada 2005 roku w sprawie ustalenia stawki podatku od posiadania psów na terenie miasta Oława, terminu płatności oraz sposobu jego poboru w 2006 roku, wobec istotnego naruszenia art.14 ust.4 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity Dz. U. z 2002 roku Nr 9, poz.84 ze zm.) oraz art. 217 Konstytucji RP (Dz. U. z 1997 r. Nr 78, poz. 483).

§ 2.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Uzasadnienie

Uchwała nr XLV/329/05 Rady Miejskiej w Oławie z dnia 28 listopada 2005 roku w sprawie: ustalenia stawki podatku od posiadania psów na terenie miasta Oława, terminu płatności oraz sposobu jego poboru w 2006 roku wpłynęła do Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu 6 grudnia 2005 roku.

Rada Miejska podejmując przedmiotową uchwałę w § 2 pkt 1 i 2 ustaliła, iż: "Podatku od posiadania psów nie pobiera się: 1. z tytułu posiadania psów będących pomocą dla osób niepełnosprawnych (osób niewidomych, głuchoniemych, niedołącznych) które posiadają orzeczenie o znacznym stopniu niepełnosprawności, całkowitej niezdolności do pracy i samodzielnej egzystencji, oraz I grupę inwalidzka na podstawie dokumentów potwierdzających niepełnosprawność, 2. od osób w wieku powyżej 65 lat prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe od jednego psa".

Nadto w § 5 zdecydowała, że: "Dla emerytów i rencistów prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe stosuje się 50 % ulgę w podatku od posiadania psów".

Badając przedmiotową uchwałę Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu stwierdziło, że rada gminy wprowadziła zwolnienie dla pewnej kategorii podatników, do czego nie jest upoważniona w świetle obowiązujących przepisów. Zgodnie bowiem z art.14 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy ustalając wysokość podatku, w drodze uchwały, może – poza określeniem stawki – wprowadzić jedynie zwolnienia przedmiotowe inne niż określone w ustawie. Stanowiąc lokalne prawo podatkowe jednostki samorządu terytorialnego zgodnie z art.168 Konstytucji RP mają prawo do ustalenia wysokości podatków i opłat lokalnych w zakresie określonym w ustawie. Niewątpliwie odzwierciedleniem uprawnienia gmin w zakresie ustalania wysokości podatków (art. 168 Konstytucji) są postanowienia m.in. art. 14 ust. 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych uprawniające radę gminy do wprowadzania innych zwolnień przedmiotowych niż określone w ustawie. Zwrócić bowiem należy uwagę na normatywną treść art. 217 Konstytucji RP, z którego wynika zakaz wprowadzania aktem podustawowym kategorii podatników zwolnionych z podatku.

Stosownie do treści art. 217 Konstytucji RP, nakładanie podatków, innych danin publicznych, określanie podmiotów, przedmiotów opodatkowania i stawek podatkowych, a także zasad przyznawania ulg i umorzeń oraz kategorii podmiotów zwolnionych od podatku następuje w drodze ustawy.

W świetle powyższego, zwolnienie od podatku od posiadania psów podmiotów określonych w § 2 pkt 1 i 2 oraz w § 5 uchwały uznano za niedopuszczalne, bowiem określenie kategorii podmiotów zwolnionych od podatków może nastąpić wyłącznie w drodze ustawy.

Kategoryczny sposób sformułowania tego zakazu uniemożliwia przyznanie radom gmin uprawnień do wprowadzania nawet zwolnień przedmiotowo-podmiotowych. Gmina bowiem może wykonywać swoje zadania publiczne tylko w ramach ustaw (art. 7 Konstytucji). Inna wykładnia tego przepisu prowadziłaby do obejścia zakazu zawartego w art. 217 Konstytucji.

Nadto, Kolegium wskazuje, iż z mocy art. 13 ust. 1 pkt 2 i pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych “podatku od posiadania psów nie pobiera się od osób niepełnosprawnych (osób niewidomych, głuchoniemych, niedośćnych)” oraz “osób w wieku powyżej 65 lat prowadzących samodzielnie gospodarstwo domowe od jednego psa”, stąd też Rada Miejska nie miała kompetencji by powtarzać w uchwale zapisy ustawowe.

Rada Miejska w Oławie w § 5 uchwały obniżając stawkę podatku dla pewnej kategorii podatników wprowadziła ulgę podatkową, do czego nie jest upoważniona w świetle obowiązujących przepisów. Zgodnie bowiem z art.14 ust.4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, rada gminy, w drodze uchwały, ustalając wysokość podatku może – poza określeniem stawki – wprowadzić jedynie inne zwolnienia przedmiotowe niż określone w ustawie.

Na niniejszą uchwałę Radzie Miejskiej w Oławie przysługuje skarga, którą wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu ul. Świętego Mikołaja 78/79 w terminie 30 dni od daty jej doręczenia za pośrednictwem Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej we Wrocławiu.

Przewodniczący Kolegium
Regionalnej Izby Obrachunkowej
we Wrocławiu

/-/ dr Bogdan Cybulski